

§ 3.

Til Fiskere, der kun driver Sæsonfiskeri, kan der ikke ydes Understøttelse for Tidsrum, hvori saadant Fiskeri ikke drives.

§ 4.

Understøttelserne tilstaaes og udbetales af den kommunale Hjelpekasse i den Kommune, hvor vedkommende Fisker har fast Ophold, eller i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner af saadanne Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette.

§ 5.

Af de i Henhold til denne Lov af Kommunerne afholdte Udgifter godtgøres to Trediedele af Statskassen.

§ 6.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Færøerne bemyndiges Indenrigsministeren til at foretage de Lempelser i samme, som maatte findes hensigtsmæssige under Hensyn til Øernes særlige Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 206 af 1. April 1919 blev Regeringen bemyndiget til af Statskassens Midler for Tidsrummet fra 1. November 1918 til 31. Marts 1919 at yde Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere efter de i Loven nærmere angivne Regler. Uddelingen af Understøttelserne blev ordnet paa tilsvarende Maade som ved Uddelingen efter Lovene Nr. 124 af 12. Marts 1918 og Nr. 357 af 4. Juli 1918. Andragender om Understøttelse, hvortil benyttedes dertil af Landbrugsministeriet affattede Skemaer, indsendtes til de af de lokale Fiskeriforeninger nedsatte Udvalg, der efter at have gennemgaaet og forsynet Andragenderne med Indstilling om Understøttelsernes Størrelse videre sendte Andragenderne til de stedlige Kommunalbestyrelser. Disse indsendte derefter Andragenderne til et af Landbrugsministeriet nedsat Udvalg, der foretog en Revision af Andragenderne og fastsatte Un-

derstøttelsernes Størrelse, dog saaledes, at den trufne Afgørelse kunde indbringes for Landbrugsministeriet.

Efter den 31. Marts 1919 har der ikke været Hjemmel til af det offentlige at yde Understøttelse til ubemidlede, arbejdsløse Fiskere, bortset fra Fattighjælp og Hjelpekassenhjælp, herunder Hjælp i Henhold til Lovene om kommunale Dyrtidsforanstaltninger. I Erkendelse af, at Fiskerne for Tiden er i en meget vanskelig Stilling, idet Afsætningen af Fangsten til Udlandet i det væsentlige er standset, og de Priser, der kan opnaas for Fisken, ofte ikke kan dække Produktionsomkostningerne, maa man imidlertid formene, at der er god Grund til at komme Fiskeribefolkningen til Hjælp, dog efter noget andre Principer end dem, der fulgtes i de foranførte Love. Idet man herom skal henvise til de følgende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer, skal man hen-